

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มกราคม ๒๔๘๑



พระราชบัญญัติ

กัญช ศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิ

ในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อดงกฎ

ธานีนิวัต

มานวราชเสวี

อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มกราคม ๒๔๘๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคินยศ
บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับ
เบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๘

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
คินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิใน
การรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติคินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และ
สิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช
๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มกราคม ๒๔๘

“มาตรา ๓ บุคคลผู้ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินผู้กระทำความผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช ๒๔๗๕ หรือบุคคลผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พุทธศักราช ๒๔๘๘ หรือบุคคลผู้ต้องออกจากราชการเนื่องจากเหตุเกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมืองหรือความผิดฐานกบฏและจลาจลอันเป็นกรณีเดียวกัน กับที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายดังกล่าวมาแล้ว ถ้าต้องออกจากยศ บรรดาศักดิ์ หรือถูกเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์เนื่องจากการกระทำความผิด หรือเกี่ยวข้องกับ ความผิดอันได้รับการล้างมลทิน หรือได้รับนิรโทษกรรมดังกล่าวแล้ว ไม่ว่าจะมิชชีวติอยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม ให้รัฐบาลนำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานยศ บรรดาศักดิ์หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์คืนให้แก่ผู้นั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคืนยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มกราคม ๒๔๘๑

“มาตรา ๔ บุคคลที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓ ถ้าเป็นบุคคลที่เคยได้รับเบี้ยหวัด หรือบำนาญมาแล้ว ก็ให้สิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามเดิม

ถ้าบุคคลดังกล่าวเคยเป็นข้าราชการประจำมาก่อน และยังไม่ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญ ก็ให้ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญเพราะเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญในปัจจุบัน

ในการพิจารณาจ่ายเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังเป็นเด็ดขาด”

มาตรา ๕ สิทธิในการรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามมาตรา ๔ ให้เกิดแต่วันที่ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติคณะบรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้เบิกจ่ายย้อนนับแต่วันที่กล่าวแล้วได้

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มกราคม ๒๔๕๑

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี